

«LA LLIBERTAT D'ENSENYANÇA» DEL Sr. CONRADO

El dia 20 de febrer d'enguany, el «Diario de Mallorca» publicà un article titolat «El derecho inalienable de los padres» i signat per el Conseller Sr. Conrado, on una vegada més, s'aplicaven els criteris que han primat a UCD per a imposar-nos l'Estatut de Centres Escolars. Es tracta d'un article breu, sense cap nova aportació ideològica ni dada objectiva que afegir a la propaganda que, a través de la major part dels mitjans de comunicació (doblers i poder no els falten) hem hagut de suportar una i altra vegada. Un article, pareix, «de quota»; dels que tot Conseller sembla que ha de publicar de tant en quan per donar fe de la seva preautonòmica existència.

O és, potser, el «cohet d'avís», preparatori de la campanya que la dreta durà endavant en defensa de la Llei de Financiació, i el seu engendre, el «Xec Escolar», pròxima a discutir-se al Parlament?

El Sr. Conrado ens parla al seu article d'una financiació igualitària per a l'escola privada respecte a l'escola pública, com a únic mitjà per a superar la «guerra escolar», de tants llunyanes arrels al nostre país. Per a nosaltres, els ensenyants, existeixen problemes més sagnants, més reals perquè els vivim cada dia, que la retòrica de la llibertat del Sr. Conseller. Hi ha els problemes de sous insuficients (encara més a la privada), aules sobrecarregades d'alumnes, manca d'estímul, quan no una clara obstaculització de les iniciatives de transformació i millora, absència de mitjans tècnics per a enenyar a la altura del nostre temps, manca de possibilitats de reciclatge, el quadre penós dels al·lots de les barriades, els fills de les classes treballadores, que necessiten molt més que una escola (de vegades només tenen una barraca) per a esar en igualtat de condicions amb els fills de les classes millor situades econòmicament.

En qualsevol cas, crec que aquesta llibertat d'elecció de centre que els Srs. Conrados propugnen, hauria d'acomplir uns quants requisits mínims, com, per exemple:

1.- Que existís una abundància de recursos i una distribució **no equitativa** dels mateixos, sinó repartida en forma directament proporcional als déficits i carències de l'alumnat («més a qui més ho necessita»).

2.- Que hi hagués un control rigorosíssim dels fons destinats als centres privats, controlant no només els doblers públics, sinó **tots** els ingressos derivats de l'existència d'un establiment educatiu, que és un servei públic.

3.- També s'hauria de realitzar un control que garantis la llibertat de consciència de l'alumne i dels professors. En una paraula la pluralitat, consustancial amb un sistema de llibertats. Perquè és pot admetre, a una societat democràtica, que es pugui rebre una formació cristiana en el centre (sempre que els pares ho desitgin i que aquesta formació s'impartesqui diferenciadament dels continguts instructius) però mai, com molts hem pogut constatar, que amagada sota aquesta atractiva proposta s'impartesqui una ideologia política. Semblant, per cert, a la del Sr. Conrado.

4.- Que hi hagués tants de centres com opcions es donassin entre els pares i alumnes (suposant, ademés, que resulti atractiva la idea de separar ja els infats en grps: escoles d'ultradreta, dreta, esquerra i ultraesquerra, apart de altres grupúsculs de dubtosa identificació) la qual cosa, com el Sr. Conrado segurament no ignora, no és possible ni al país més ric de la Terra, ja que això obligaria a l'existència d'un nombre ingent de centres escolars semibuits. Sense anar més lluny, al poble ón jo visc, Esporles, haurien d'existir, segons el «model educatiu» de UCD devers mitja dotzena d'escoles per a un total de 320 alumnes,... aproximadament.

5.- Que, d'entrada, totes les opcions ideològiques es trobassin en igualtat d'oportunitats quant a la creació de centres, i no haguessin de sofrir la competència de cert grups que s'han beneficiat d'un llarg període de temps de privilegis fins a aconseguir que dues quintes parts de l'ensenyança estigui en les seves mans exclusivament.

Faria falt, en definitiva, que la immensa majoria del país de UCD i companya. Perquè crec que quelcom tan important com l'educació d'un país no pot decidir-se recorrent a la majoria mecànica (i cada vegada més minvada, per cert) en el Congrés dels Diputats.

Arribam així a la conclusió de que el que ens volem vendre amga la més profunda injustícia, perquè alguns pares es veuran doblement privilegiats, i perquè cert grups ideològics juguen amb manifesta e insuperable avantatge. Es així com volem acabar amb la «guerra escolar»? O bé és que la dreta pensa que una guerra només pot acabar quant ells guayen?

Llavors, arribam a la conclusió que es por afirmar, com a principi universal, i sense entrar en detalls, que les llibertats socials i polítiques que volem i defensem la majoria als països occidentals passen per la «llibertat d'ensenyança» que ens defineix UCD. Perquè els principis de llibertat (i consti que sota el títol de «llibertat d'ensenyança» es poden donar varies definicions diferents) s'han d'aplicar a una situació concreta, en funció dels desitjos concrets d'una població que ha d'estar ben informada, i utilitzaant uns recursos malhauradament insuficients. Així, considerant lo què tenim per repartir, i la distribució de necessitats en la societat, crec que és condició prèvia a una distribució de recursos econòmics en forma de «Xec escolar», la realització d'una autèntica justícia distributiva que alineï prèviament als nostres fills en la línia de sortida cap a una autèntica igualtat d'oportunitats. Això passa per crear una àmplia infraestructura cultural i educativa a les zones més deprimides del país (zones rurals, barris industrials): cobrir les necessitats de l'educació especial, crear serveis d'assessorament a les escoles, establir sistemes gratuïts i de qualitat per al reciclatge dels professors, crear les unitats necessàries d'educació preescolar (sobre tot a les àrees de concentració de la població treballadora), millorar els

serveis de transport escolar, de menjadors, de camps polítics, etc., etc.

Entre el model escolar lliberal-salvatge «made in Milton Friedman» de la dreta nacional, i el model unificat soviètic, inadmissible en una societat democràtica i plural com la que volem, existeix un terme possible de justícia i llibertat: l'escola finançada amb fons públics i gestionada pels pares, professors i alumnes. Sense estats totalitaris que uniformitzin la pedagogia, privan-la del seu sentit alliberador i posant-la al servei d'interessos mercantils, sense intermediaris que afirmen interpretar el sentit de la majoria dels pares, sense empresaris que obtinguin beneficis econòmics i/o ideològics d'allo que ha d'ésser un servei públic. Hi ha això que rep el nom

d'ESCOLA PÚBLICA (ni estatal ni privada) PLURAL (no única, sinó pur reflexe de la mentalitat i desitjos de la seva comunitat escolar) no atea, sinó LAICA (a la que els continguts religiosos s'imparten quin només als que els vulguin rebre, i es respecti la llibertat de consciència de l'alumne i del professor) DEMOCRÀTICA, PARTICIPATIVA i ARRELADA a la nostra realitat lingüística i cultural. En resum, l'escola de qualitat i de tolerància de que puguin sortir els homes i dones que acabin, no per la victòria, sino per la superació del seu plantejament amb la «guerra escolar» i qualsevol altre guerra. Els homes i dones que facin que aquesta terra pugui arribar a ser, com diria n'Espriu, «noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç».

ALBERT CATALAN

DO YOU TEACH ENGLISH?

Amb so nom de «Jornada de metodologia pràctica d'anglès» un grup de professors d'EGB, BUP i FP hem organitzat dues trobades per tractar temes pràctics de didàctica d'anglès. La primera fou els dies 20 i 21 de novembre de 1981 i foren dirigides per Lourdes González i Paloma Pastor del grup «Aula de Inglés» de Madrid. Els temes tractats foren: «group work, materials and testing». La segona trobada és dia 6 de març d'enguany i se'n fa càrrec en Brian Harrison de s'universitat de Leicester, es temes volten en torn a: «communicating from the very beginning, selecting textbooks, testing, work in groups, etc.» Es col·legi de llicenciats ha donat patrocini econòmic i local i des de STEI hem enviat circulars a tots es centres d'ensenyament.

Pregam a tots es interessats/ades que mos faceu arribar sa vostra adreça particular i telèfon (a STEI o a Col·legi de llicenciats) i vos mantendrem informats de ses activitats en projecte. Necessitam més gent interessada. Sapigueu que endemés d'aprendre molt, reim en quantitat.

Per a Instituts i FP feim una revisteta per a s'alumnat que es diu «our time» i sense por a exagerar podem dir que és quelcom únic a Europa, (només en coneixem una d'igual a ses Ilhas Açores).

Provisionalment es responsables de cada nivell d'ensenyament són: Joan Crespi, EGB. Francisca Gual, BUP. Guiem Daviu, FP.

Res més vos recordam que enguany és es centenari des naixement de na Virginia Woolf (1982-1982).

Vos esperam!

G.d.V.

COLABORAR EN «PISSARRA»

La nueva etapa de «PISSARRA» da a todas aquellas personas interesadas la posibilidad de colaboración en la realización de la misma. Para ello deben seguirse una serie de normas que detallamos con el fin de normalizar todos los originales que nos lleguen.

- Los artículos podrán tener una temática variada dentro del campo de la educación y desde los distintos puntos de vista que sobre ella inciden: pedagógicos, psicológicos, políticos, etc.

- Los originales deberán estar escritos a máquina a doble espacio, con una extensión de uno a tres folios, si bien podrán extenderse al requerirlo el tema.

- La Redacción para un número se cierra el día quince de cada mes debiendo por tanto ser remitidos antes de ese día al STEI, indicando que se trata para «PISSARRA».

Esperamos que el cumplimiento de esta norma sirva para el buen funcionamiento de nuestro Boletín.

PUBLICIDAD

Al ser «PISSARRA» una publicación dirigida específicamente al campo de la enseñanza con una recepción segura y un alto índice de lectura es un magnífico vehículo publicitario. Poda cualquier cuestión relacionada con publicidad en ella, ponerse en contacto con Pere Ramis, teléfono 29 86 58, recibiendo la información precisa para la inserción de anuncios.